

naas, kommer St. Thomas og ikke Moderlandet til gode. Ved kun at sikre, at $\frac{2}{3}$ af Overskuddet anvendes paa Havnen, mener Mindretallet, at man snarere gør for stor end for lille en Indrømmelse til Kommunens Skatteydere.

Som andre Punkter, hvor Hensyn til Øernes finansielle Status hindrer Rigsdagen i at stille Forslag til ønskelige Reforme, er der fra anden Side med Rette fremhævet en Forbedring af Skole-, Fattig- og Hospitalsvæsenet. Ved Siden heraf skal Mindretallet fremdrage Ønskeligheden af at faa tilvejebragt Toldlettelse for Varer mellem Moderlandet og Øerne i Lighed med, hvad der finder Sted mellem andre Stater og deres Kolonier. Da det vilde formindske Øernes Toldindtægter, har Mindretallet ikke kunnet stille noget herhen sigtende Forslag, men maa indskrænke sig til at opfordre Regeringen til at tage op til Overvejelse dette Spørgsmaal som omfattende et baade for Kolonierne og Moderlandet berettiget Ønske.

Medens Rigsdagen saaledes paa alle Punkter, der berøre den finansielle Overenskomst, har været stærkt bunden, staar den paa andre Punkter friere, og Mindretallet finder det dermed fuldt berettiget at foreslaa en Ændring i den Bestemmelse i Kolonialloven, der giver Valgret og Valgbarhed til den, der har opholdt sig 5 Aar paa Øerne.

Efter Kolonialloven faa Kolonialraadene paa meget betydende Omraader en lovgivende Myndighed. Ikke mindst ville de foreslaaede Kommunaludvalg faa en stor Indflydelse, blive en Slags Velfærdsudvalg, som paa mange Punkter ville være i Stand til for Særinteresser at tilside sætte betydende Almeninteresser, og disse Kommunaludvalg vælges af Kolonialraadene, hvis Sammensætning atter hviler paa et Grundlag, der ikke yder tilstrækkelig Garanti for, at Almeninteresser blive satte over Særinteresser. Man har, fordi en stor Del af Befolkningen endnu er for lidet udviklet, maattet begrænse Valgretten; dermed bliver det en Repræsentation for Overklasserne, der bliver raadende, og det

gælder da ganske særligt om at gøre, hvad gøres kan, for at sikre deres Interesser, som ere uden Indflydelse paa Raadets Sammensætning.

At Folk, der ere Statsborgere i en fremmed Stat, kun yde ringe Garanti for Almeninteressernes Varetagelse, siger sig selv; derfor er det ogsaa en Regel, som meget sjældent fraviges, at man lader Valgret betinges af Indfødsret. Den samme Fordring bør da stilles her, idet man med Rette kan gaa ud fra, at overfor Almeninteresserne vil der føles et Ansvar af de indfødte eller dem, som dog føle sig saa bundne til Øerne, at de søge Indfødsret, et Ansvar, som ogsaa maa føles af enhver dansk Borger, saa længe Øerne ere Dele af det danske Rige. Lignende Betragtninger have jo ogsaa gjort sig gældende inden for Kolonialraadet paa St. Thomas.

Flertallet synes i Princippet at dele disse Opfattelser, men ønsker at opsætte dette Skridt, fordi det betyder et Brud paa de gennem Tiderne givne Rettigheder for de fremmede, men et Brud vil dette Skridt jo til enhver Tid være, og Mindretallet finder det da naturligt at gøre Skridtet nu, hvor der gennemføres en Række indgribende Reforme. For at ingen skal føle sig brøstholden ved Forandringen, gaar Forslaget dog ud paa, at *ingen*, der ved den ny Lovs Ikrafttræden i Henhold til den nu gældende Lov har Valgret, vil blive berørt af den ny Bestemmelse.

Alt, hvad der ovenfor er udviklet med Hensyn til Spørgsmaalet om Valgret, kan i forøget Grad gøres gældende med Hensyn til Valgbarhed. Alle maa her kunne være enige om, at Begrebet om, hvad der maa fordres af Repræsentanter, der have Sæde i en Forsamling, som paa afgørende Punkter har en lovgivende Myndighed, kan ikke forenes med, at Borgere i en fremmed Stat kunne faa Sæde i en saadan Forsamling. Foreløbig har Mindretallet ej heller kunnet finde Eksempel herpaa uden for vore vestindiske Øer.

Mindretallet slutter sig derfor til andre Medlemmer om Forslag, der gaa ud paa hurtigere og mere gennemgribende at